De tweede akte van Janine Kitzen

OVER CONTRADICTIONS & TELL ME ON A SUNDAY

Zonder wrijving geen glans. Wrijving ontstaat door tegenstrijdigheden. En naar die tegenstrijdigheden – contradictions – was Janine Kitzen opzoek tijdens het maken van haar nieuwe album. Dat is ook terug te horen in de variatie aan nummers op ‘Contradictions’. Daarnaast begint de Limburgse met het rustige Tell me on a Sunday, dat weer tegenstrijdig is met haar vorige productie Il Mio Sogno. Alsof ze aan haar tweede akte is begonnen, zo noemt de Sopraan het zelf. “Ik wissel graag groots en meeslepend af met klein en intiem. Voor alles zijn tijd”

TEKST: CHRIS GIJZEN / FOTO’S: RAOUL LIMPENS

HET ALBUM IS DE UITEINDELIJKE BELONING

Eerst over Contradictions. Een proces van drie jaar. “Daar heb ik heel veel tijd in gestoken, vooral in de corona-periode”, vertelt Janine. “Het album is in eerste aanzet opgenomen in Lake Side Studio te Loosdrecht. Ik miste nog iets in de muziek. We zijn vervolgens naar de Power Sound Studio in Amsterdam gegaan, waar meesterpianist Cor Bakker zich erbij aansloot. Hier kwam alles samen en hebben we het album afgemaakt; alles viel op z’n plek. Ik heb er hard aan gewerkt en het album is de uiteindelijke beloning, zo zie ik het.”

De nummers op Contradictions variëren van Torna a Surriento van Ernesto de Curtis en Ave Maria van Giulio Caccini tot Heaven can wait van Meat Loaf, Queen’s Love of my life en Oh! Quante Volte van I Capuleti e i Montecchi & Vincenzo Bellini. ‘Voor veel luisteraars zal Kitzens gedegen mooie stem deuren openen naar onbekende muziekwerelden. Dit lukt met de muzikale steun van The Magic Strings, het Christelijk Mannenkoor Stadskanaal en meesterpianist Cor Bakker. Kitzens cd is een vlammend betoog voor goede muziek!’, luidt de recensie van Muziekwereld Magazine.

PUUR

“We zijn heel puur begonnen. Eerst terug naar de piano met Cor en verschillende ideeën uitproberen. We hadden daar door de coronaperiode dan ook tijd voor.” De pandemie zorgde voor een tegenstelling met het ‘normale’ leven. “Tegenstellingen maken iets interessant. Dat zie je altijd in kunst, zoals opera waar uit liefde niet zelden iemand wordt doodgestoken. Er zit altijd een beetje wrijving, een conflict, maar toch komt die glans -de oplossing- op het einde. Ook in films vind ik dat spannend. Ik ben altijd opzoek naar nieuwe dingen, muzikale uitdagingen.”

Kitzen vertelt dat ze altijd nieuwsgierig en eigenwijs is geweest. “Ik ben steeds op zoek naar grenzen, ook qua muziekstijl. Het publiek kon echter mijn stijl op een gegeven moment niet meer plaatsen. Als een Wagnerzangeres iets van Wagner zingt, klopt dat direct. Bij mij lag dat qua repertoire en muziekstijl meer uit elkaar. Daar komt Contradictions als het ware uit voort; om die verschillende muzikale werelden samen te brengen. Het album heb ik nu mentaal afgesloten en daarmee heb ik het idee dat ik in mijn tweede acte van de opera ben. Een bevrijdend gevoel.”

LIEFDADIGHEID

Die tweede acte begint eigenlijk net na het opnemen van Contradictions. Het repertoire ligt klaar en de band is gereed. Maar dan komt de tweede lockdown. Alles gaat opnieuw dicht en volgens Janine komt daarna de pittigste periode. “Alles was gepland; we hadden veel optreden gepland met dit nieuwe album. Een voor een werd alles afgezegd, per week werd alles gecanceld. Ik heb veel liefdadigheidswerk gedaan in die periode. Streams, bijvoorbeeld, om mensen zo een hart onder de riem te steken. Muziek bleek een bron van troost, van blijdschap. We kunnen niet zonder muziek, dat kon je zeker in die coronaperiode merken.”

Maar wat moest ze nu, in een periode waar het leven even stil kwam te staan? Janine begon weer achter de piano en realiseerde zich dat het mooi zou zijn om terug te gaan naar de kern, de muziek zonder opsmuk, zo die tweede acte in. “Ik heb me er op het conservatorium altijd tegen verzet om alleen maar mooi naast de vleugel te gaan staan met een hand erop”, geeft ze toe. Maar het idee van Tell me on a Sunday wordt wel naast die piano geboren. Ergens is die vorm toch wel de kern, denk ik. Klein maar betekenisvol.”

PHANTOM OF THE OPERA

Een zondagmiddag met muziek. “In tegenstelling tot Il Mio Sogno en de presentatie van Contradictions, geen bombastische show met modellen. Een pianist en ik in een theater of kerkje.” Tell me on a Sunday is gebaseerd op de one-woman show van Andrew Lloyd Webber, de componist van Phantom of the Opera waarin Janine in een productie van Joop van den Ende de rol van Christine vertolkte. “Haar rol paste destijds heel goed bij mijn eigen verhaal als meisje. Die cirkel is met Tell me on a Sunday ook weer mooi rond. Elke muziek heeft haar eigen levensfase.”

De ingetogen show wordt op verschillende plekken gespeeld. “Een muzikale voorstelling waarbij hoogstens nog een viool kan aansluiten. Geen heel orkest, of band, geen bombast, licht, rook of projectieschermen zoals bij Il Mio Sogno of de show van Contradictions. Dat was echt een theatershow. Nu krijgt de muziek meer zeggingskracht. Ik vind het nu tegenwoordig mooi om me richting de kern te begeven, meer verstilling, intiemer.”

ELKE MUZIEK HEEFT EEN EIGEN LEVENSFASE

BIJZONDER

Naast de nieuwe muziekvoorstelling, blijft Janine tevens nog lesgeven. “Wel maar twee middagen in de week. Ik wil de balans houden, maar toch kennis doorgeven aan jong talent. Muziek is zo belangrijk, zeker voor kinderen. Het is een sociale activiteit omdat je samen moet spelen. Soms heb je een solomoment; dan weer moet je opgaan in het collectief. Het is geven en nemen. En als docent leer ik er zelf ook nog van, dat vind ik heel bijzonder.” ■

Scan de QR-code met uw mobiele telefoon en luister naar ‘Contradictions’ terwijl u leest.